12 Sunt nişte stînci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără ruşine împreună cu voi, şi se îndoapă de-a binelea, nişte nori fără apă, mînaţi încoace şi încolo de vînturi, nişte pomi tomnatici fără rod, de două ori morţi, dezrădăcinaţi,

13 nişte valuri înfuriate ale mării, care îşi spumegă ruşinile lor, nişte stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunericului pentru vecie.

14 Şi pentru ei a proorocit Enoh, al şaptelea patriarh de la Adam, cînd a zis: "Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi,

15 ca să facă o judecată împotriva tuturor, şi să încredinţeze pe toţi cei nelegiuiţi, de toate faptele nelegiuite pe care le-au făcut în chip nelegiuit, şi de toate cuvintele de ocară, pe care le-au rostit împotriva Lui aceşti păcătoşi nelegiuiţi."

16 Ei sunt nişte cîrtitori, nemulţumiţi cu soarta lor; trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufaşe, şi slăvesc pe oameni pentru cîştig.

17 Dar voi, prea iubiţilor, aduceţi-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos.

18 Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite.

19 Ei sunt aceia care dau naştere la dezbinări, oameni supuşi poftelor firii, care n-au Duhul.

20 Dar voi, prea iubiţilor, zidiţi-vă sufleteşte pe credinţa voastră preasfîntă, rugaţi-vă prin Duhul Sfînt,

21 ţineţi-vă în dragostea lui Dumnezeu, şi aşteptaţi îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viaţa veşnică.

22 Mustraţi pe cei ce se despart de voi;

23 căutaţi să mîntuiţi pe unii, smulgîndu-i din foc; de alţii iarăşi fie-vă milă cu frică, urînd pînă şi cămaşa mînjită de carne.

24 Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, şi să vă facă să vă înfăţişaţi fără prihană şi plini de bucurie înaintea slavei Sale,

25 singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreţie, putere şi stăpînire, mai înainte de toţi vecii, şi acum şi în veci. Amin.

APOCALIPSA LUI IOAN

1 1 Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întîmple în curînd. Şi le-a făcut-o cunoscută, trimiţînd prin îngerul Său la robul Său Ioan,

2 care a mărturisit despre Cuvîntul lui Dumnezeu şi despre mărturia lui Isus Hristos, şi a spus tot ce a văzut.

3 Ferice de cine citeşte, şi de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, şi păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!

4 Ioan, către cele şapte Biserici, care sunt în Asia: Har şi pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era şi Celui ce vine, şi din partea celor şapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie,

5 şi din partea lui Isus Hristos, martorul credincios, cel întîi născut din morţi, Domnul împăraţilor pămîntului! A Lui, care ne iubeşte, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sîngele Său,

6 şi a făcut din noi o împărăţie şi preoţi pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava şi puterea în vecii vecilor! Amin.

7 Iată că El vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea, şi cei ce L-au străpuns. Şi toate seminţiile pămîntului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

8 "Eu sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfîrşitul", zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era şi Cel ce vine, Cel Atotputernic.

9 Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaş cu voi la necaz, la Împărăţie şi la răbdarea în Isus Hristos, mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu şi din pricina mărturiei lui Isus Hristos.

10 În ziua Domnului eram în Duhul. Şi am auzit înapoia mea un glas puternic ca sunetul unei trîmbiţe,

11 care zicea: "Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintîi şi Cel de pe urmă. Ce vezi, scrie într-o carte, şi trimite-o celor şapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia şi Laodicea."

12 M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Şi cînd m-am întors, am văzut şapte sfeşnice de aur.

13 Şi în mijlocul celor şapte sfeşnice pe cineva, care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă pînă la picioare, şi încins la piept cu un brîu de aur.

14 Capul şi părul Lui erau albe ca lîna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;

15 picioarele Lui erau ca arama aprinsă, şi arsă într-un cuptor, şi glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.

16 În mîna dreaptă ţinea şapte stele. Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită cu două tăişuri, şi faţa Lui era ca soarele, cînd străluceşte în toată puterea lui.

17 Cînd L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Şi-a pus mîna dreaptă peste mine, şi a zis: "Nu te teme! Eu sunt Cel dintîi şi Cel de pe urmă;

18 Cel viu. Am fost mort, şi iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu ţin cheile morţii şi ale Locuinţei morţilor.

19 Scrie dar lucrurile, pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt şi cele care au să fie după ele.

20 Taina celor şapte stele, pe care le-ai văzut în mîna dreaptă a Mea şi a celor şapte sfeşnice de aur: cele şapte stele sunt îngerii celor şapte Biserici; şi cele şapte sfeşnice, sunt şapte Biserici.

2 1 Îngerului Bisericii din Efes scrie: "Iată ce zice Cel ce ţine cele şapte stele în mîna dreaptă, şi Cel ce umblă prin mijlocul celor şapte sfeşnice de aur:

2 "Ştiu faptele tale, osteneala ta şi răbdarea ta, şi că nu poţi suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli şi nu sunt, şi i-ai găsit mincinoşi.

3 Ştiu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu, şi că n-ai obosit.

4 Dar ce am împotriva ta, este că ţi-ai părăsit dragostea dintîi.

5 Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut, pocăieşte-te, şi întoarce-te la faptele tale dintîi. Altfel, voi veni la tine, şi-ţi voi lua sfeşnicul din locul lui, dacă nu te pocăieşti.

6 Ai însă lucrul acesta bun: că urăşti faptele Nicolaiţilor, pe care şi Eu le urăsc.

7 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul: "Celui ce va birui, îi voi da să mănînce din pomul vieţii, care este în raiul lui Dumnezeu."

8 Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: "Iată ce zice Cel dintîi şi Cel de pe urmă, Cel ce a murit şi a înviat:

9 "Ştiu necazul tău şi sărăcia ta (dar eşti bogat), şi batjocurile, din partea celor ce zic că sunt Iudei şi nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei.

10 Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi, ca să vă încerce. Şi veţi avea un necaz de zece zile. Fii credincios pînă la moarte şi-ţi voi da cununa vieţii.

11 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul: "Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte."

12 Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: "Iată ce zice Cel ce are sabia ascuţită cu două tăişuri:

13 "Ştiu unde locuieşti: acolo unde

este scaunul de domnie al Satanei. Tu ţii Numele Meu, şi n-ai lepădat credinţa Mea nici chiar în zilele acelea cînd Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuieşte Satana.

14 Dar am ceva împotriva ta. Tu ai acolo nişte oameni care ţin de învăţătura lui Balaam, care a învăţat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea copiilor lui Israel, ca să mănînce din lucrurile jertfite idolilor, şi să se dedea la curvie.

15 Tot aşa, şi tu ai cîţiva care, de asemenea, ţin învăţătura Nicolaiţilor, pe care Eu o urăsc.

16 Pocăieşte-te, dar. Altfel, voi veni la tine curînd, şi Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele."

17 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul. "Celui ce va birui, îi voi da să mănînce din mana ascunsă, şi-i voi da o piatră albă, şi pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l ştie nimeni decît acela care-l primeşte."

18 Îngerului Bisericii din Tiatira, scrie-i: Iată ce zice Fiul lui Dumnezeu care are ochii ca para focului, şi ale cărui picioare sunt ca arama aprinsă.

19 "Ştiu faptele tale, dragostea ta, credinţa ta, slujba ta, răbdarea ta şi faptele tale de pe urmă, că sunt mai multe decît cele dintîi.

20 Dar iată ce am împotriva ta: tu laşi ca Izabela, femeia aceea care se zice proorociţă, să înveţe şi să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie, şi să mănînce din lucrurile jertfite idolilor.

21 I-am dat vreme să se pocăiască, dar nu vrea să se pocăiască de curvia ei!

22 Iată că am s-o arunc bolnavă în pat, şi celor ce preacurvesc cu ea, am să le trimit un necaz mare, dacă nu se vor pocăi de faptele lor.

23 Voi lovi cu moartea pe copiii ei. Şi toate Bisericile vor cunoaşte că "Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii şi inima"; Şi voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui.

24 Vouă, însă, tuturor celorlalţi din Tiatira, care nu aveţi învăţătura aceasta, şi n-aţi cunoscut "adîncimile Satanei", cum le numesc ei, vă zic: "Nu pun peste voi altă greutate.

25 Numai ţineţi cu tărie ce aveţi pînă voi veni!

26 Celui ce va birui şi celui ce va păzi pînă la sfîrşit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste Neamuri.

27 Le va cîrmui cu un toiag de fier şi le va zdrobi ca pe nişte vase de lut cum am primit şi Eu putere de la Tatăl Meu.

28 Şi-i voi da luceafărul de dimineaţă."

29 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.

3 1 "Îngerului Bisericii din Sardes, scrie-i: "Iată ce zice Cel ce are cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu şi cele şapte stele: "Ştiu faptele tale: că îţi merge numele că trăieşti, dar eşti mort.

2 Veghează, şi întăreşte ce rămîne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvîrşite înaintea Dumnezeului Meu.

3 Adu-ţi aminte dar cum ai primit şi auzit! Ţine, şi pocăieşte-te! Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoţ, şi nu vei şti în care ceas voi veni peste tine.

4 Totuşi, ai în Sardes cîteva nume care nu şi-au mînjit hainele. Ei vor umbla împreună cu Mine, îmbrăcaţi în alb, fiindcă sunt vrednici.

5 Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi şterge nicidecum numele din cartea vieţii şi voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu şi înaintea îngerilor Lui."

6 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.

7 Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: "Iată ce zice Cel Sfînt, Cel Adevărat, Cel ce ţine cheia lui David, Cel ce deschide, şi nimeni nu va închide, Cel ce închide, şi nimeni nu va deschide:

8 "Ştiu faptele tale: iată, ţi-am pus înainte o uşă deschisă, pe care nimeni

n-o poate închide, căci ai puţină putere, şi ai păzit Cuvîntul Meu, şi n-ai tăgăduit Numele Meu.

9 Iată că îţi dau din cei ce sunt în sinagoga Satanei, care zic că sunt ludei şi nu sunt, ci mint; iată că îi voi face să vină să se închine la picioarele tale, şi să ştie că te-am iubit.

10 Fiindcă ai păzit cuvîntul răbdării Mele, te voi păzi şi Eu de ceasul încercării, care are să vină peste lumea întreagă, ca să încerce pe locuitorii pămîntului.

11 Eu vin curînd. Păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ţi ia cununa.

12 Pe cel ce va birui, îl voi face un stîlp în Templul Dumnezeului Meu şi nu va mai ieşi afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu şi numele cetăţii Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are să se coboare din cer de la Dumnezeul Meu şi Numele Meu cel nou.

13 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul."

14 Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: "Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios şi adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu:

15 "Ştiu faptele tale: că nu eşti nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!

16 Dar, fiindcă eşti căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.

17 Pentru că zici: "Sunt bogat, m-am îmbogăţit, şi nu duc lipsă de nimic" şi nu ştii că eşti ticălos, nenorocit, sărac, orb şi gol,

18 te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curăţit prin foc, ca să te îmbogăţeşti, şi haine albe, ca să te îmbraci cu ele, şi să nu ţi se vadă ruşinea goliciunii tale, şi doctorie pentru ochi, ca să-ţi ungi ochii, şi să vezi.

19 Eu mustru şi pedepsesc pe toţi aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de rîvnă dar, şi pocăieşte-te!

20 Iată, Eu stau la uşă, şi bat. Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el, voi cina cu el, şi el cu Mine.

21 Celui ce va birui, îi voi da să şadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum şi Eu am biruit şi am şezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.

22 Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.

4 1 După aceste lucruri, m-am uitat şi iată că o uşă era deschisă în cer. Glasul cel dintîi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trîmbiţe, şi care vorbea cu mine, mi-a zis: "Suie-te aici, şi-ţi voi arăta ce are să se întîmple după aceste lucruri!"

2 Numaidecît am fost răpit în Duhul. Şi iată că în cer era pus un scaun de domnie, şi pe scaunul acesta de domnie şedea Cineva.

3 Cel ce şedea pe el, avea înfăţişarea unei pietre de iaspis şi de sardiu şi scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere.

4 Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci şi patru de scaune de domnie, şi pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci şi patru de bătrîni, îmbrăcaţi în haine albe; şi pe capete aveau cununi de aur.

5 Din scaunul de domnie ieşeau fulgere, glasuri şi tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau şapte lămpi de foc, care sunt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

6 În faţa scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie şi împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte şi pe dinapoi.

7 Cea dintîi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un viţel, a treia are faţa ca a unui om; şi a patra seamănă cu un vultur care zboară.

8 Fiecare din aceste patru făpturi vii avea cîte şase aripi, şi erau pline cu ochi de jur împrejur şi pe dinlăuntru." Zi şi

noapte, ziceau fără încetare: "Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine."

9 Cînd aceste făpturi vii aduceau slavă, cinste şi mulţumiri Celui ce şedea pe scaunul de domnie, şi care este viu în vecii vecilor,

10 cei douăzeci şi patru de bătrîni cădeau înaintea Celui ce şedea pe scaunul de domnie, şi se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, îşi aruncau cununile înaintea scaunului de domnie şi ziceau:

11 "Vrednic eşti, Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava, cinstea şi puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, şi prin voia Ta stau în fiinţă şi au fost făcute!"

5 1 Apoi am văzut în mîna dreaptă a Celui ce şedea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinlăuntru şi pe dinafară, pecetluită cu şapte peceţi.

2 Şi am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: "Cine este vrednic să deschidă cartea şi să-i rupă peceţile?"

3 Şi nu se găsea nimeni, nici în cer, nici pe pămînt, nici sub pămînt, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea.

4 Şi am plîns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea şi să se uite în ea.

5 Şi unul din bătrîni mi-a zis: "Nu plînge: iată că Leul din seminţia lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, şi cele şapte peceţi ale ei.

6 Şi la mijloc, între scaunul de domnie şi cele patru făpturi vii şi între bătrîni, am văzut stînd în picioare un Miel. Părea jungheat, şi avea şapte coarne şi şapte ochi, care sunt cele şapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pămîntul.

7 El a venit şi a luat cartea din mîna dreaptă a Celui ce şedea pe scaunul de domnie.

8 Cînd a luat cartea, cele patru făpturi vii şi cei douăzeci şi patru de bătrîni s-au aruncat la pămînt înaintea Mielului, avînd fiecare cîte o alăută şi potire de aur, pline cu tămîie, care sunt rugăciunile sfinţilor.

9 Şi cîntau o cîntare nouă, şi ziceau: "Vrednic eşti tu să iei cartea şi să-i rupi peceţile: căci ai fost jungheat, şi ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sîngele Tău, oameni din orice seminţie, de orice limbă, din orice norod şi de orice neam.

10 Ai făcut din ei o împărăţie şi preoţi pentru Dumnezeul nostru, şi ei vor împărăţi pe pămînt!"

11 M-am uitat, şi împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii şi în jurul bătrînilor am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii şi mii de mii.

12 Ei ziceau cu glas tare: "Vrednic este Mielul, care a fost jungheat, să primească puterea, bogăţia, înţelepciunea, tăria, cinstea, slava şi lauda!"

13 Şi pe toate făpturile, care sunt în cer, pe pămînt, sub pămînt, pe mare, şi tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicînd: "A Celui ce şade pe scaunul de domnie, şi a Mielului să fie lauda, cinstea, slava şi stăpînirea în vecii vecilor!"

14 Şi cele patru făpturi vii ziceau: "Amin!" Şi cei douăzeci şi patru de bătrîni s-au aruncat la pămînt, şi s-au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!

6 1 Cînd a rupt Mielul cea dintîi din cele şapte peceţi, m-am uitat şi am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicînd cu un glas ca de tunet: "Vino şi vezi!"

2 M-am uitat, şi iată că s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s-a dat o cunună, şi a pornit biruitor, şi ca să biruiască.

3 Cînd a rupt Mielul a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie zicînd: "Vino şi vezi."

4 Şi s-a arătat un alt cal, un cal roş.

Cel ce sta pe el a primit puterea să ia pacea de pe pămînt, pentru ca oamenii să se junghie unii pe alţii, şi i s-a dat o sabie mare.

5 Cînd a rupt Mielul pecetea a treia, am auzit pe a treia făptură vie zicînd: "Vino şi vezi!" M-am uitat, şi iată că s-a arătat un cal negru. Cel ce sta pe el, avea în mînă o cumpănă.

6 Şi în mijlocul celor patru făpturi vii, am auzit un glas care zicea: "O măsură de grîu pentru un leu, trei măsuri de orz pentru un leu! Dar să nu vatămi untdelemnul şi vinul!"

7 Cînd a rupt Mielul pecetea a patra, am auzit glasul făpturii a patra zicînd: "Vino şi vezi!"

8 M-am uitat, şi iată că s-a arătat un cal gălbui. Cel ce sta pe el, se numea Moartea, şi împreună cu el venea după el Locuinţa morţilor. Li s-a dat putere peste a patra parte a pămîntului, ca să ucidă cu sabia, cu foamete, cu molimă şi cu fiarele pămîntului.

9 Cînd a rupt Mielul pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră junghiaţi din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, şi din pricina mărturisirii, pe care o ţinuseră.

10 Ei strigau cu glas tare, şi ziceau: "Pînă cînd, stăpîne, Tu, care eşti sfînt şi adevărat, zăboveşti să judeci şi să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pămîntului?"

11 Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă, şi li s-a spus să se mai odihnească puţină vreme, pînă se va împlini numărul tovarăşilor lor de slujbă şi al fraţilor lor, care aveau să fie omorîţi ca şi ei.

12 Cînd a rupt Mielul pecetea a şasea, m-am uitat, şi iată că s-a făcut un mare cutremur de pămînt. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sîngele.

13 şi stelele au căzut din cer pe pămînt, cum cad smochinele verzi din pom, cînd este scuturat de un vînt puternic.

14 Cerul s-a strîns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Şi toţi munţii şi toate ostroavele s-au mutat din locurile lor.

15 Împăraţii pămîntului, domnitorii, căpitanii oştilor, cei bogaţi şi cei puternici, toţi robii şi toţi oamenii slobozi s-au ascuns în peşteri şi în stîncile munţilor.

16 Şi ziceau munţilor şi stîncilor: "Cădeţi peste noi, şi ascundeţi-ne de faţa Celui ce şade pe scaunul de domnie şi de mînia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mîniei Lui, şi cine poate sta în picioare?"

7 1 După aceea, am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colţuri ale pămîntului. Ei ţineau cele patru vînturi ale pămîntului, ca să nu sufle vînt pe pămînt, nici pe mare, nici peste vreun copac.

2 Şi am văzut un alt înger care se suia dinspre răsăritul soarelui, şi care avea pecetea Dumnezeului cel viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pămîntul şi marea,

3 zicînd: "Nu vătămaţi pămîntul, nici marea, nici copacii, pînă nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!"

4 Şi am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiţi: o sută patruzeci şi patru de mii, din toate seminţiile fiilor lui Israel.

5 Din seminţia lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiţi; din seminţia lui Ruben, douăsprezece mii, din seminţia lui Gad, douăsprezece mii,

6 din seminţia lui Aşer, douăsprezece mii; din seminţia lui Neftali, douăsprezece mii; din seminţia lui Manase, douăsprezece mii;

7 din seminţia lui Simeon, douăsprezece mii; din seminţia lui Levi, douăsprezece mii; din seminţia lui Isahar, douăsprezece mii;

8 din seminţia lui Zabulon, douăsprezece mii, din seminţia lui Iosif, douăsprezece mii; din seminţia lui Beniamin douăsprezece mii au fost

pecetluiți.

9 După aceea, m-am uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mîini,

10 și strigau cu glas tare, și ziceau: "Mîntuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!"

11 Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrînilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pămînt în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu,

12 și au zis: "Amin." "A Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin."

13 Și unul din bătrîni a luat cuvîntul, și mi-a zis: "Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe cine sunt oare? Și de unde au venit?"

14 "Doamne", i-am răspuns eu, "Tu știi!" Și el mi-a zis: "Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sîngele Mielului.

15 Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui.

16 Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete, nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță.

17 Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor."

8 1 Cînd a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas.

2 Și am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trîmbițe.

3 Apoi a venit un alt înger, care s-a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s-a dat tămîie multă, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie.

4 Fumul de tămîie s-a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților.

5 Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar și l-a aruncat pe pămînt. Și s-au stîrnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pămînt.

6 Și cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trîmbițe, s-au pregătit să sune din ele.

7 Îngerul dintîi a sunat din trîmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sînge, care au fost aruncate pe pămînt: Și a treia parte a pămîntului a fost ars, și a treia parte din copaci au fost arși, și toată iarba verde a fost arsă.

8 Al doilea înger a sunat din trîmbiță. Și ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare; și a treia parte din mare s-a făcut sînge;

9 și a treia parte din făpturile care erau în mare și aveau viață, au murit; și a treia parte din corăbii au pierit.

10 Al treilea înger a sunat din trîmbiță. Și a căzut din cer o stea mare care ardea ca o făclie; a căzut peste a treia parte din rîuri și peste izvoarele apelor.

11 Steaua se chema "Pelin"; și a treia parte din ape s-au prefăcut în pelin. Și mulți oameni au murit din pricina apelor, pentru că fuseseră făcute amare.

12 Al patrulea înger a sunat din trîmbiță. Și a fost lovită a treia parte din soare, și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, pentru ca a treia parte din ele să fie întunecată, ziua să-și piardă a treia parte din lumina ei, și noaptea de asemenea.

13 M-am uitat, și am auzit un vultur, care zbura prin mijlocul cerului, și zicea cu glas tare: "Vai, vai, vai de locuitorii

pământului, din pricina celorlalte sunete de trîmbiță ale celor trei îngeri, care au să mai sune."

9 1 Îngerul al cincilea a sunat din trîmbiță. Și am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ. I s-a dat cheia fîntînii Adîncului,
2 și a deschis fîntîna Adîncului. Din fîntînă s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. Și soarele și văzduhul s-au întunecat de fumul fîntînii.
3 Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ. Și li s-a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiile pămîntului.
4 Li s-a zis să nu vatăme iarba pămîntului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii, care n-aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu.
5 Li s-a dat putere nu să-i omoare, ci să-i chinuiască cinci luni; și chinul lor era cum e chinul scorpiei, cînd înțeapă pe un om.
6 În acele zile, oamenii vor căuta moartea, și n-o vor găsi; vor dori să moară, și moartea va fugi de ei.
7 Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi, care păreau de aur. Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni.
8 Aveau părul ca părul de femeie, și dinții lor erau ca dinții de lei.
9 Aveau niște platoșe ca niște platoșe de fier, și vuietul, pe care-l făceau aripile lor, era ca vuietul unor care trase de mulți cai, care se aruncă la luptă.
10 Aveau niște cozi ca de scorpii cu bolduri. Și în cozile lor stătea puterea, pe care o aveau ca să vatăme pe oameni cinci luni.
11 Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adîncului, care pe evreiește se cheamă Abadon, iar pe grecește Apolion.
12 Cea dintîi nenorocire a trecut. Iată că mai vin încă două nenorociri după ea.
13 Îngerul al șaselea a sunat din trîmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu,
14 și zicînd îngerului al șaselea, care avea trîmbița: "Dezleagă pe cei patru îngeri, care sunt legați la rîul cel mare Eufrat!"
15 Și cei patru îngeri, care stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost dezlegați, ca să omoare a treia parte din oameni.
16 Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți; i-am auzit numărul.
17 Și iată cum mi s-au arătat în vedenie caii și călăreții: aveau platoșe ca focul, iacintul și pucioasa. Capetele cailor erau ca niște capete de lei și din gurile lor ieșeau foc, fum și pucioasă.
18 A treia parte din oameni au fost uciși de aceste trei urgii: de focul, de fumul și de pucioasa, care ieșeau din gurile lor.
19 Căci puterea cailor stătea în gurile și în cozile lor. Cozile lor erau ca niște șerpi cu capete, și cu ele vătămau.
20 Ceilalți oameni, care n-au fost uciși de aceste urgii, nu s-au pocăit de faptele mîinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.
21 Și nu s-au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor.

10 1 Apoi, am văzut un alt înger puternic care se cobora din cer învăluit într-un nor. Deasupra capului lui era curcubeul; fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște stîlpi de foc.
2 În mînă ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare, și piciorul stîng pe pămînt,
3 și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Cînd a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.
4 Și cînd au făcut cele șapte tunete să se audă glasurile lor, eram gata să mă

apuc să scriu; şi am auzit din cer un glas, care zicea: "Pecetluieşte ce au spus cele şapte tunete, şi nu scrie ce au spus!"

5 Şi îngerul pe care-l văzusem stînd în picioare pe mare şi pe pămînt, şi-a ridicat mîna dreaptă spre cer

6 şi a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul şi lucrurile din el, pămîntul şi lucrurile de pe el, marea şi lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă,

7 ci că în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trîmbiţa lui, se va sfîrşi taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor.

8 Şi glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou, şi mi-a zis: "Du-te de ia cărticica deschisă din mîna îngerului care stă în picioare pe mare şi pe pămînt!"

9 M-am dus la înger, şi i-am cerut să-mi dea cărticica. "Ia-o", mi-a zis el, şi mănîncă-o, ea îţi va amărî pîntecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10 Am luat cărticica din mîna îngerului, şi am mîncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea, dar, după ce am mîncat-o, mi s-a umplut pîntecele de amărăciune.

11 Apoi mi-au zis: "Trebuie să proroceşti din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi şi împăraţi."

11 1 Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini, şi mi s-a zis: "Scoală-te şi măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul şi pe cei ce se închină în el.

2 Dar curtea de afară a Templului lasă-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, care vor călca în picioare sfînta cetate patruzeci şi două de luni.

3 Voi da celor doi martori ai mei să proorocească, îmbrăcaţi în saci, o mie două sute şaizeci de zile.

4 Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice, care stau înaintea Domnului pămîntului.

5 Dacă umblă cineva să le facă rău, le iese din gură un foc care mistuie pe vrăjmaşii lor şi dacă vrea cineva să le facă rău, trebuie să piară în felul acesta.

6 Ei au putere să închidă cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele proorociei lor şi au putere să prefacă apele în sînge, şi să lovească pămîntul cu orice fel de urgie, oridecîteori vor voi.

7 Cînd îşi vor isprăvi mărturisirea lor, fiara, care se ridică din Adînc va face război cu ei, îi va birui şi-i va omorî.

8 Şi trupurile lor moarte vor zăcea în piaţa cetăţii cea mare, care, în înţeles duhovnicesc, se cheamă "Sodoma" şi "Egipt", unde a fost răstignit şi Domnul lor.

9 Şi oameni din orice norod, din orice seminţie, de orice limbă şi de orice neam, vor sta trei zile şi jumătate şi vor privi trupurile lor moarte, şi nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormînt.

10 Şi locuitorii de pe pămînt se vor bucura şi se vor veseli de ei, şi îşi vor trimite daruri unii altora, pentru că aceşti doi prooroci chinuiseră pe locuitorii pămîntului.

11 Dar, după cele trei zile şi jumătate, duhul de viaţă de la Dumnezeu a intrat în ei, şi s-au ridicat în picioare, şi o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut.

12 Şi au auzit din cer un glas tare, care le zicea: "Suiţi-vă aici!" Şi s-au suit într-un nor spre cer; iar vrăjmaşii lor i-au văzut.

13 În clipa aceea s-a făcut un mare cutremur de pămînt, şi s-a prăbuşit a zecea parte din cetate. Şapte mii de oameni au fost ucişi în cutremurul acesta de pămînt. Şi cei rămaşi, s-au îngrozit şi au dat slavă Dumnezeului cerului.

14 A doua nenorocire a trecut. Iată că a treia nenorocire vine curînd.

15 Îngerul al şaptelea a sunat din trîmbiţă. Şi în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: "Împărăţia lumii a trecut în mîinile Domnului nostru şi ale Hristosului Său. Şi El va împărăţi

în veci veci-lor."

16 Şi cei douăzeci şi patru de bătrîni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s-au aruncat cu feţele la pămînt, şi s-au închinat lui Dumnezeu,

17 şi au zis: "Îţi mulţumim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care eşti şi care erai şi care vii, că ai pus mîna pe puterea Ta cea mare, şi ai început să împărăţeşti.

18 Neamurile se mîniaseră, dar a venit mînia Ta, a venit vremea să judeci pe cei morţi, să răsplăteşti pe robii Tăi proroci, pe sfinţi şi pe cei ce se tem de Numele Tău, mici şi mari, şi să prăpădeşti pe cei ce prăpădesc pămîntul!

19 Şi Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis: şi s-a văzut chivotul legămîntului Său, în Templu Său. Şi au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pămînt, şi grindină mare.

12 1 În cer s-a arătat un semn mare, o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare, şi cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.

2 Ea era însărcinată, ţipa în durerile naşterii, şi avea un mare chin ca să nască.

3 În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roş cu zece coarne, şi şapte cununi împărăteşti pe capete.

4 Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului, şi le arunca pe pămînt. Balaurul a stat înaintea femeii care sta să nască, pentru ca să-i mănînce copilul, cînd îl va naşte.

5 Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cîrmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu şi la scaunul Lui de domnie.

6 Şi femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute şase zeci de zile.

7 Şi în cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei,

8 dar n-au putut birui; şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

9 Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit Diavolul şi Satana, acela care înşeală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt; şi împreună cu el au fost aruncaţi şi îngerii lui.

10 Şi am auzit în cer un glas tare, care zicea: "Acum a venit mîntuirea, puterea şi împărăţia Dumnezeului nostru, şi stăpînirea Hristosului Lui, pentru că pîrîşul fraţilor noştri, care zi şi noapte îi pîra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

11 Ei l-au biruit, prin sîngele Mielului şi prin cuvîntul mărturisirii lor şi nu şi-au iubit viaţa chiar pînă la moarte.

12 De aceea bucuraţi-vă, ceruri, şi voi care locuiţi în ceruri! Vai de voi, pămînt şi mare! Căci diavolul s-a coborît la voi, cuprins de o mînie mare, fiindcă ştie că are puţină vreme."

13 Cînd s-a văzut balaurul aruncat pe pămînt, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească.

14 Şi cele două aripi ale vulturului cel mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremuri şi jumătatea unei vremi, departe de faţa şarpelui.

15 Atunci, şarpele a aruncat din gură apă, ca un rîu, după femeie, ca s-o ia rîul.

16 Dar pămîntul a dat ajutor femeii. Pămîntul şi-a deschis gura, şi a înghiţit rîul pe care-l aruncase balaurul din gură.

17 Şi balaurul, mîniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămăşiţa seminţei ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, şi ţin mărturia lui Isus Hristos.

13 1 Apoi am stat pe nisipul mării. Şi am văzut ridicîndu-se din mare o fiară cu zece coarne şi şapte capete;

pe coarne avea zece cununi împărăteşti, şi pe capete avea nume de hulă.

2 Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, şi gura ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie şi o stăpînire mare.

3 Unul din capetele ei părea rănit de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. Şi tot pămîntul se mira după fiară.

4 Şi au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Şi au început să se închine fiarei, zicînd: "Cine se poate asemăna cu fiara, şi cine se poate lupta cu ea?"

5 I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari şi hule. Şi i s-a dat putere să lucreze patruzeci şi două de luni.

6 Ea şi-a deschis gura, şi a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul şi pe cei ce locuiesc în cer.

7 I s-a dat să facă război cu sfinţii, şi să-i biruiască. Şi i s-a dat stăpînire peste orice seminţie, peste orice norod, peste orice limbă şi peste orice neam.

8 Şi toţi locuitorii pămîntului i se vor închina, toţi aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieţii Mielului, care a fost jungheat.

9 Cine are urechi, să audă!

10 Cine duce pe alţii în robie, va merge şi el în robie. Cine ucide cu sabia trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea şi credinţa sfinţilor.

11 Apoi am văzut ridicîndu-se din pămînt o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, şi vorbea ca un balaur.

12 Ea lucra cu toată puterea fiarei dintîi înaintea ei şi făcea ca pămîntul şi locuitorii lui să se închine fiarei dintîi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13 Săvîrşea semne mari, pînă acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pămînt, în faţa oamenilor.

14 Şi amăgea pe locuitorii pămîntului prin semnele care i se dăduse să le facă în faţa fiarei. Ea a zis locuitorilor pămîntului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie şi trăia.

15 I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească, şi să facă să fie omorîţi toţi cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

16 Şi a făcut ca toţi: mici şi mari, bogaţi şi săraci, slobozi şi robi, să primească un semn pe mîna dreaptă sau pe frunte,

17 şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

18 Aici e înţelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om; şi numărul ei este: şase sute şase zeci şi şase.

14 1 Apoi m-am uitat, şi iată că Mielul stătea pe muntele Sionului şi împreună cu El stăteau o sută patruzeci şi patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său şi Numele Tatălui Său.

2 Şi am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; şi glasul pe care l-am auzit, era ca al celor ce cîntă cu alăuta, şi cîntau din alăutele lor.

3 Cîntau o cîntare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii şi înaintea bătrînilor. Şi nimeni nu putea să înveţe cîntarea, afară de cei o sută patruzeci şi patru de mii, care fuseseră răscumpăraţi de pe pămînt.

4 Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri şi urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpăraţi dintre oameni, ca cel dintîi rod pentru Dumnezeu şi pentru Miel.

5 Şi în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

6 Şi am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veşnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pămîntului, oricărui neam,

oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7 El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

8 Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mîniei curviei ei!"

9 Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mînă,

10 va bea și el din vinul mîniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mîniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11 Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea, n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!

12 Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

13 Și am auzit un glas din cer, care zicea: "Scrie: Ferice de acum încolo de morții, care mor în Domnul!" "Da", zice *Duhul*; "*ei se vor odihni de* ostenelile lor, căci faptele lor îi urmează!"

14 Apoi m-am uitat, și iată un nor alb, și pe nor ședea cineva care semăna cu un fiu al omului, pe cap avea o cunună de aur, iar în mînă, o secere ascuțită.

15 Și un alt înger a ieșit din Templu, și striga cu glas tare Celui ce ședea pe nor: "Pune secerea Ta și seceră: pentru că a venit ceasul să seceri, și secerișul pămîntului este copt."

16 Atunci Cel ce ședea pe nor, Și-a *aruncat secerea pe pămînt. Și pământul* a fost secerat.

17 Și din Templul care este în cer a ieșit un alt înger, care avea și el un cosor ascuțit.

18 Și un alt înger, care avea stăpînire asupra focului, a ieșit din altar și a strigat cu glas tare către cel ce avea cosorul cel ascuțit: "Pune cosorul tău cel ascuțit, și culege strugurii viei pămîntului, căci strugurii ei sunt copți."

19 Și îngerul și-a aruncat cosorul pe pămînt, a cules via pămîntului, și a aruncat strugurii în teascul cel mare al mîniei lui Dumnezeu.

20 Și teascul a fost călcat în picioare afară din cetate, și din teasc a ieșit sînge, pînă la zăbalele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

15 1 Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri, care aveau șapte urgii, cele din urmă, căci cu ele s-a isprăvit mînia lui Dumnezeu.

2 Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mînă, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei.

3 Ei cîntau cîntarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cîntarea Mielului. Și ziceau: "Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!

4 Cine nu se va teme, Doamne, și cine *nu va slăvi Numele Tău? Căci numai* Tu ești Sfînt, și toate Neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!"

5 După aceea, am văzut deschizîndu-se în cer Templul cortului mărturiei.

6 Și din Templu au ieșit cei șapte îngeri, care țineau cele șapte urgii. Erau îmbrăcați în in curat, strălucitor, și erau încinși împrejurul pieptului cu brîie de aur.

7 Și una din cele patru făpturi vii a *dat celor șapte îngeri șapte potire de aur*, pline de mînia lui Dumnezeu, care este viu în vecii vecilor.

8 Și Templul s-a umplut de fum din slava lui Dumnezeu și a puterii Lui. Și nimeni nu putea să intre în Templu,

pînă se vor sfîrşi cele şapte urgii ale celor şapte îngeri.

16 1 Şi am auzit un glas tare, care venea din Templu, şi care zicea celor şapte îngeri: "Duceţi-vă şi vărsaţi pe pămînt cele şapte potire ale mîniei lui Dumnezeu!"

2 Cel dintîi s-a dus şi a vărsat potirul lui pe pămînt. Şi o rană rea şi dureroasă a lovit pe oamenii, care aveau semnul fiarei şi care se închinau icoanei ei.

3 Al doilea a vărsat potirul lui în mare. Şi marea s-a făcut sînge, ca sîngele unui om mort. Şi a murit orice făptură vie, chiar şi tot ce era în mare.

4 Al treilea a vărsat potirul lui în rîuri şi în izvoarele apelor. Şi apele s-au făcut sînge.

5 Şi am auzit pe îngerul apelor zicînd: "Drept eşti Tu, Doamne, care eşti şi care erai! Tu eşti Sfînt, pentru că ai judecat în felul acesta.

6 Fiindcă aceştia au vărsat sîngele sfinţilor şi al proorocilor, le-ai dat şi Tu să bea sînge. Şi sunt vrednici."

7 Şi am auzit altarul zicînd: "Da, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, adevărate şi drepte sunt judecăţile Tale!"

8 Al patrulea a vărsat potirul lui peste soare. Şi soarelui i s-a dat să dogorească pe oameni cu focul lui.

9 Şi oamenii au fost dogoriţi de o arşiţă mare şi au hulit Numele Dumnezeului care are stăpînire peste aceste urgii, şi nu s-au pocăit ca să-I dea slavă.

10 Al cincilea a vărsat potirul lui peste scaunul de domnie al fiarei. Şi împărăţia fiarei a fost acoperită de întuneric. Oamenii îşi muşcau limbile de durere.

11 Şi au hulit pe Dumnezeul cerului, din pricina durerilor lor şi din pricina rănilor lor rele, şi nu s-au pocăit de faptele lor.

12 Al şaselea a vărsat potirul lui peste rîul cel mare, Eufrat. Şi apa lui a secat ca să fie pregătită calea împăraţilor care au să vină din Răsărit.

13 Apoi am văzut ieşind din gura balaurului şi din gura fiarei şi din gura proorocului mincinos, trei duhuri necurate care semănau cu nişte broaşte.

14 Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite, şi care se duc la împăraţii pămîntului întreg ca să-i strîngă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic.

15 "Iată, Eu vin ca un hoţ. Ferice de cel ce veghează şi îşi păzeşte hainele, ca să nu umble gol şi să i se vadă ruşinea!"

16 Duhurile cele rele i-au strîns în locul care pe evreieşte se cheamă Armaghedon.

17 Al şaptelea a vărsat potirul lui în văzduh. Şi din Templu, din scaunul de domnie, a ieşit un glas tare, care zicea: "S-a isprăvit!"

18 Şi au urmat fulgere, glasuri tunete, şi s-a făcut un mare cutremur de pămînt, aşa de tare, cum de cînd este omul pe pămînt, n-a fost un cutremur aşa de mare.

19 Cetatea cea mare a fost împărţită în trei părţi şi cetăţile Neamurilor s-au prăbuşit. Şi Dumnezeu şi-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mîniei Lui.

20 Toate ostroavele au fugit, şi munţii nu s-au mai găsit.

21 O grindină mare, ale cărei boabe cîntăreau aproape un talant, a căzut din cer peste oameni. Şi oamenii au hulit pe Dumnezeu din pricina urgiei grindinii, pentru că această urgie era foarte mare.

17 1 Apoi unul din cei şapte îngeri, care ţineau cele şapte potire, a venit de a vorbit cu mine, şi i-a zis: "Vino să-ţi arăt judecata curvei celei mari, care şade pe ape mari.

2 Cu ea au curvit împăraţii pămîntului, şi locuitorii pămîntului s-au îmbătat de vinul curviei ei!"

3 Şi m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Şi am văzut o femeie şezînd pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de

hulă, şi avea şapte capete şi zece coarne.
4 Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură şi stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe şi cu mărgăritare. Ţinea în mînă un potir de aur, plin de spurcăciuni şi de necurăţiile curviei ei.
5 Pe frunte purta scris un nume, o taină: "Babilonul cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pămîntului."
6 Şi am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sîngele sfinţilor şi de sîngele mucenicilor lui Isus. Cînd am văzut-o, m-am mirat minune mare.
7 Şi îngerul mi-a zis: "De ce te miri?" Îţi voi spune taina acestei femei şi a fiarei care o poartă, şi care are cele şapte capete şi cele zece coarne.
8 Fiara, pe care ai văzut-o, era, şi nu mai este. Ea are să se ridice din Adînc, şi are să se ducă la pierzare. Şi locuitorii pămîntului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieţii, se vor mira cînd vor vedea că fiara era, nu mai este, şi va veni.
9 Aici este mintea plină de înţelepciune. Cele şapte capete sunt şapte munţi, pe care şade femeia.
10 Sunt şi şapte împăraţi: cinci au căzut, unul este, celălalt n-a venit încă, şi cînd va veni, el va rămîne puţină vreme.
11 Şi fiara, care era, şi nu mai este, ea însăşi este al optulea împărat: este din numărul celor şapte, şi merge la pierzare.
12 Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, sunt zece împăraţi, care n-au primit încă împărăţia, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara.
13 Toţi au acelaşi gînd, şi dau fiarei puterea şi stăpînirea lor.
14 Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domnul domnilor şi Împăratul împăraţilor. Şi cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.
15 Apoi mi-a zis: "Apele, pe care le-ai văzut, pe care şade curva, sunt noroade, gloate, neamuri şi limbi.
16 Cele zece coarne, pe care le-ai văzut, şi fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, şi o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mînca, şi o vor arde cu foc.
17 Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin şi să dea fiarei stăpînirea lor împărătească, pînă se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.
18 Şi femeia, pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are stăpînire peste împăraţii pămîntului."

18 1 După aceea, am văzut coborîndu-se din cer un alt înger, care avea o mare putere, şi pămîntul s-a luminat de slava lui.
2 El a strigat cu glas tare, şi a zis: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaş al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate şi urîte,
3 pentru că toate neamurile au băut din vinul mîniei curviei ei, şi împăraţii pămîntului au curvit cu ea, şi negustorii pămîntului s-au îmbogăţit prin risipa desfătării ei."
4 Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: "Ieşiţi din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiţi părtaşi la păcatele ei, şi să nu fiţi loviţi cu urgiile ei!
5 Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit, şi au ajuns pînă în cer; şi Dumnezeu Şi-a adus aminte de nelegiuirile ei.
6 Răsplătiţi-i cum v-a răsplătit ea, şi întoarceţi-i de două ori cît faptele ei. Turnaţi-i îndoit în potirul în care a amestecat ea!
7 Pe cît s-a slăvit pe sine însăşi, şi s-a desfătat în risipă, pe atît daţi-i chin şi tînguire! Pentru că zice în inima ei: "Şed ca împărătească, nu sunt văduvă, şi nu voi şti ce este tînguirea!"
8 Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tînguirea şi foametea. Şi va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a

judecat-o, este tare.

9 Şi împăraţii pământului care au curvit şi s-au dezmierdat în risipă cu ea, cînd vor vedea fumul arderii ei, vor plînge şi o vor boci.

10 Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, şi vor zice: "Vai! vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ţi-a venit judecata!"

11 Negustorii pământului o plîng şi o jelesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:

12 marfă de aur, de argint, de pietre scumpe, de mărgăritare, de in subţire, de purpură, de mătase şi de stacojiu; nici feluritele lor soiuri de lemn de tiin, tot felul de vase de fildeş, tot felul de vase de lemn foarte scump, de aramă, de fier şi de marmură;

13 nici scorţişoară, nici mirodeniile, nici miroznele, nici mirul, nici tămîia, nici vinul, nici untdelemnul, nici făina bună de tot, nici grîul, nici boii, nici oile, nici caii, nici căruţele, nici robii, nici sufletele oamenilor.

14 Şi roadele atît de dorite sufletului tău s-au dus de la tine. Toate lucrurile alese, strălucite, sunt pierdute pentru tine, şi nu le vei mai găsi.

15 Cei ce fac negoţ cu aceste lucruri, care s-au îmbogăţit de pe urma ei, vor sta departe de ea, de frica chinului ei. Vor plînge, se vor tîngui,

16 şi vor zice: "Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu in foarte subţire, cu purpură şi cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe şi cu mărgăritare...

17 Atîtea bogăţii într-un ceas s-au prăpădit!" Şi toţi cîrmacii, toţi cei ce merg cu corabia pe mare, marinarii, şi toţi cei ce cîştigă din mare stăteau departe;

18 şi, cînd au văzut fumul arderii ei, strigau: "Care cetate era ca cetatea cea mare?"

19 Şi îşi aruncau ţărînă în cap, plîngeau, se tînguiau, ţipau şi ziceau: "Vai! Vai! Cetatea cea mare, al cărei belşug de scumpeturi a îmbogăţit pe toţi cei ce aveau corăbii pe mare, într-o clipă a fost prefăcută într-un pustiu!"

20 "Bucură-te de ea, cerule! Bucuraţi-vă şi voi, sfinţilor, apostolilor şi proorocilor! Pentru că Dumnezeu a făcut dreptate, şi a judecat-o."

21 Atunci, un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare, şi a zis: "Cu aşa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, şi nu va mai fi găsit!

22 Şi nu se va mai auzi în tine nici sunet de alăute, nici cîntece din instrumente, nici cîntători din fluiere, nici cîntători din trîmbiţe, nu se va mai găsi la tine nici un meşter în vreun meşteşug oarecare. Nu se va mai auzi în tine vuietul morii.

23 Lumina lămpii nu va mai lumina în tine, şi nu se va mai auzi în tine glasul mirelui şi al miresei, pentru că negustorii tăi erau mai marii pământului, pentru că toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta,

24 şi pentru că acolo a fost găsit sîngele proorocilor şi al sfinţilor şi al tuturor celor ce au fost jungheaţi pe pământ."

19 1 După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: "Aliluia! A Domnului Dumnezeului nostru, este mîntuirea, slava, cinstea şi puterea!

2 Pentru că judecăţile Lui sunt adevărate şi drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, şi a răzbunat sîngele robilor Săi din mîna ei."

3 Şi au zis a doua oară: "Aliluia!... Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!"

4 Şi cei douăzeci şi patru de bătrîni şi cele patru făpturi vii s-au aruncat la pămînt şi s-au închinat lui Dumnezeu, care şedea pe scaunul de domnie. Şi au zis: "Amin! Aliluia!"

5 Şi din scaunul de domnie a ieşit un glas, care zicea: "Lăudaţi pe Dumnezeul nostru, toţi robii Lui, voi

care vă temeţi de El, mici şi mari!"

6 Şi am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care ziceau: "Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărăţească.

7 Să ne bucurăm, să ne veselim, şi să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soţia Lui s-a pregătit,

8 şi i s-a dat să se îmbrace cu in subţire, strălucitor, şi curat." (Inul subţire reprezintă faptele neprihănite ale sfinţilor.)

9 Apoi mi-a zis: "Scrie: "Ferice de cei chemaţi la ospăţul nunţii Mielului!" Apoi mi-a zis: "Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!"

10 Şi m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: "Fereşte-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul proorociei.")

11 Apoi am văzut cerul deschis, şi iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă "Cel credincios" şi "Cel adevărat", şi El judecă şi Se luptă cu dreptate.

12 Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărăteşti, şi purta un nume scris, pe care nimeni nu-l ştie, decît numai El singur.

13 Era îmbrăcat cu o haină muiată în sînge. Numele Lui este: "Cuvîntul lui Dumnezeu."

14 Oştile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subţire, alb şi curat.

15 Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe care le va cîrmui cu un toiag de fier. Şi va călca cu picioarele teascul vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

16 Pe haină şi pe coapsă avea scris numele acesta: "Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor."

17 Apoi am văzut un înger, care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare, şi a zis tuturor păsărilor care zburau prin mijlocul cerului: "Veniţi, adunaţi-vă la ospăţul cel mare al lui Dumnezeu,

18 ca să mîncaţi carnea împăraţilor, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor şi a călăreţilor, şi carnea a tot felul de oameni, slobozi şi robi, mici şi mari!"

19 Şi am văzut fiara şi pe împăraţii pămîntului şi oştile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce şedea călare pe cal şi cu oastea Lui.

20 Şi fiara a fost prinsă. Şi împreună cu ea, a fost prins proorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, şi se închinaseră icoanei ei. Amîndoi aceştia au fost aruncaţi de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă.

21 Iar ceilalţi au fost ucişi cu sabia care ieşea din gura Celui ce şedea călare pe cal. Şi toate păsările s-au săturat din carnea lor.

20 1 Apoi am văzut coborîndu-se din cer un înger, care ţinea în mînă cheia Adîncului şi un lanţ mare.

2 El a pus mîna pe balaur, pe şarpele cel vechi, care este Diavolul şi Satana, şi l-a legat pentru o mie de ani.

3 L-a aruncat în Adînc, l-a închis acolo, şi a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înşele Neamurile, pînă se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puţină vreme.

4 Şi am văzut nişte scaune de domnie; şi celor ce au şezut pe ele, li s-a dat judecata. Şi am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus şi din pricina Cuvîntului lui Dumnezeu, şi ale celor ce nu se închinaseră fiarei şi icoanei ei, şi nu primiseră semnul ei pe frunte şi pe mînă. Ei au înviat, şi au împărăţit cu

Hristos o mie de ani.

5 Ceilalți morți n-au înviat pînă nu s-au sfîrșit cei o mie de ani. Aceasta este întîia înviere.

6 Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întîia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.

7 Cînd se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat

8 și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pămîntului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

9 Și ei s-au suit pe fața pămîntului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s-a coborît un foc care i-a mistuit.

10 Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde sunt fiara și proorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.

11 Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pămîntul și cerul au fugit dinaintea Lui, și nu s-a mai găsit loc pentru ele.

12 Și am văzut pe morți, mari și mici, stînd în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

13 Marea a dat înapoi pe morții care erau în ea; Moartea și Locuința morților au dat înapoi pe morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui.

14 Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.

15 Oricine n-a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.

21 1 Apoi, am văzut un cer nou și un pămînt nou; pentru că cerul dintîi și pămîntul dintîi pieriseră, și marea nu mai era.

2 Și eu am văzut coborîndu-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfîntă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

3 Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu vor mai fi nici tînguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintîi au trecut."

5 Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi". Și a adăugat: "Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate."

6 Apoi mi-a zis: "S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfîrșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.

7 Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.

8 Dar, cît despre fricoși, necredincioși, scîrboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua."

9 Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: "Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!"

10 Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfîntă Ierusalimul, care se cobora din cer de la Dumnezeu,

11 avînd slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, strălucie ca cristalul.

12 Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți; și la porți, doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Is-

nael.
13 Spre răsărit erau trei porţi; spre miază-noapte, trei porţi; spre miază-zi, trei porţi; şi spre apus trei porţi.
14 Zidul cetăţii avea douăsprezece temelii, şi pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.
15 Îngerul care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur ca să măsoare cetatea, porţile şi zidul ei.
16 Cetatea era în patru colţuri şi lungimea ei era cît lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia şi a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea şi înălţimea erau deopotrivă.
17 I-a măsurat şi zidul, şi a găsit o sută patruzeci şi patru de coţi, după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul.
18 Zidul era zidit de iaspis, şi cetatea era de aur curat, ca sticla curată.
19 Temeliile zidului cetăţii erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintîi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia de halchedon; a patra, de smaragd;
20 a cincea, de sardonix; a şasea, de sardiu; a şaptea, de hrisolit; a opta, de beril; a noua, de topaz; a zecea, de hrisopraz; a unsprezecea, de iacint; a douăsprezecea, de ametist.
21 Cele douăsprezece porţi erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Uliţa cetăţii era de aur curat, ca sticla străvezie.
22 În cetate n-am văzut nici un templu; pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, ca şi Mielul, sunt templul ei.
23 Cetatea n-are trebuinţă nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, şi lumina ei este Mielul.
24 Neamurile vor umbla în lumina ei, şi împăraţii pămîntului îşi vor aduce slava şi cinstea lor în ea.
25 Porţile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte.
26 În ea vor aduce slava şi cinstea Neamurilor.
27 Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăieşte în spurcăciune şi în minciună, ci numai cei scrişi în cartea vieţii Mielului.

22 1 Şi mi-a arătat un rîu cu apa vieţii, limpede ca cristalul, care ieşea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului.
2 În mijlocul pieţii cetăţii, şi pe cele două maluri ale rîului, era pomul vieţii, rodind douăsprezece feluri de rod, şi dînd rod în fiecare lună; şi frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor.
3 Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu şi al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.
4 Ei vor vedea faţa Lui, şi Numele Lui va fi pe frunţile lor.
5 Acolo nu va mai fi noapte. Şi nu vor mai avea trebuinţă nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Şi vor împărăţi în vecii vecilor.
6 Şi îngerul mi-a zis: "Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare şi adevărate. şi Domnul Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întîmple în curînd.
7 Şi iată, Eu vin curînd! Ferice de cel ce păzeşte cuvintele proorociei din cartea aceasta!"
8 Eu, Ioan, am auzit şi am văzut lucrurile acestea. Şi după ce le-am auzit şi le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui.
9 Dar el mi-a zis: "Fereşte-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine, şi cu fraţii tăi, proorocii, şi cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dumnezeu."
10 Apoi mi-a zis: "Să nu pecetluieşti cuvintele proorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.

11 Cine este nedrept, să fie nedrept
şi mai departe; cine este întinat, să se
întineze şi mai departe; cine este fără
prihană, să trăiască şi mai departe fără
prihană. Şi cine este sfînt, să se
sfinţească şi mai departe!

12 Iată, Eu vin curînd şi răsplata Mea
este cu Mine, ca să dau fiecăruia după
fapta lui.

13 Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintîi
şi Cel de pe urmă, Începutul şi Sfîrşitul.

14 Ferice de cei ce îşi spală hainele,
ca să aibă drept la pomul vieţii, şi să
intre pe porţi în cetate!

15 Afară sunt cîinii, vrăjitorii,
curvarii, ucigaşii, închinătorii la idoli,
şi oricine iubeşte minciuna şi trăieşte
în minciună!

16 Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu
să vă adeverească aceste lucruri pentru
Biserici. Eu sunt Rădăcina şi Sămînţa
lui David, Luceafărul strălucitor de
dimineaţă.

17 Şi Duhul şi Mireasa zic: "Vino!"
Şi cine aude, să zică: "Vino!" Şi celui
ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia
apa vieţii fără plată!

18 Mărturisesc oricui aude cuvintele
proorociei din cartea aceasta că, dacă
va adăuga cineva ceva la ele,
Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise
în cartea aceasta.

19 Şi dacă scoate cineva ceva din
cuvintele cărţii acestei proorocii, îi va
scoate Dumnezeu partea lui de la
pomul vieţii şi din cetatea sfîntă, scrise
în cartea aceasta.

20 Cel ce adevereşte aceste lucruri
zice: "Da, Eu vin curînd." Amin! Vino,
Doamne Isuse!"

21 Harul Domnului Isus Hristos să
fie cu voi cu toţi! Amin.